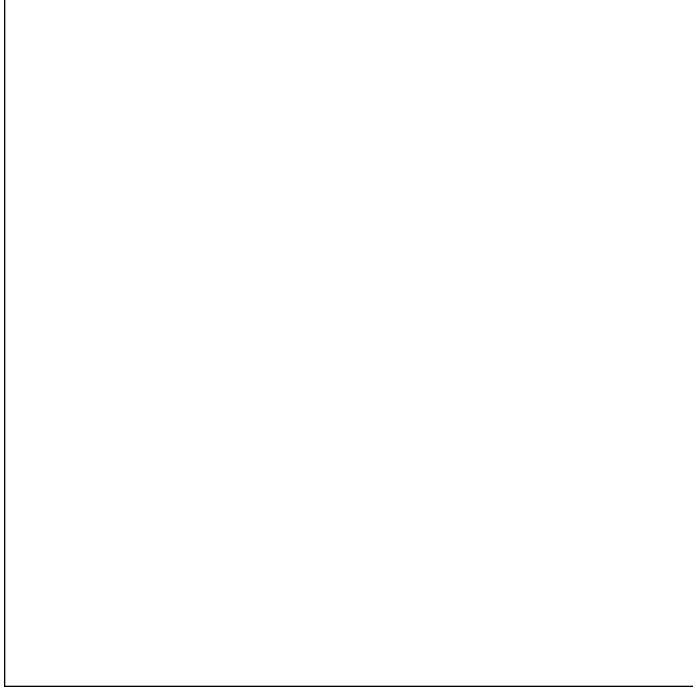

Cântecul lui Sakima

- ✎ Ursula Nafula
- ✉ Peris Wachuka
- 📄 Carmen Onuorah
- || 3
- 😊 Română ro

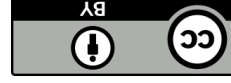

Global Storybooks

globalstorybooks.net

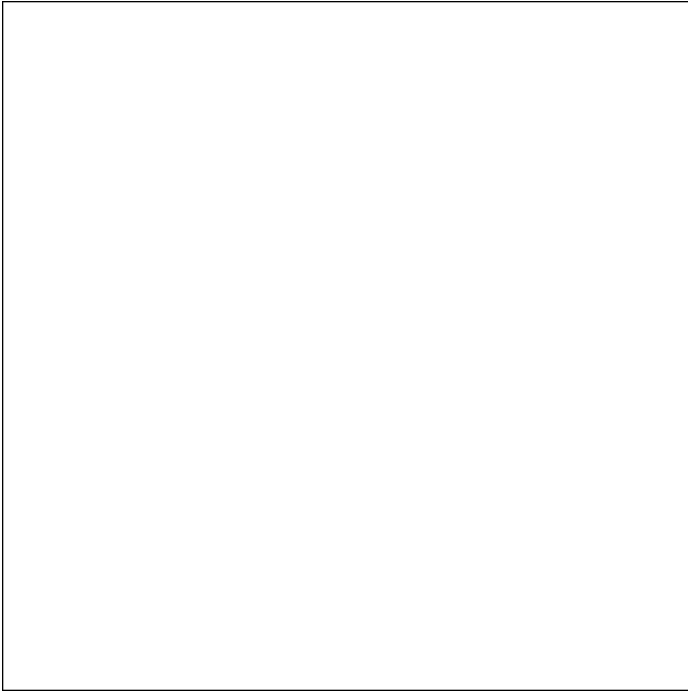
Cântecul lui Sakima

- ✎ Ursula Nafula
- ✉ Peris Wachuka
- 📄 Carmen Onuorah

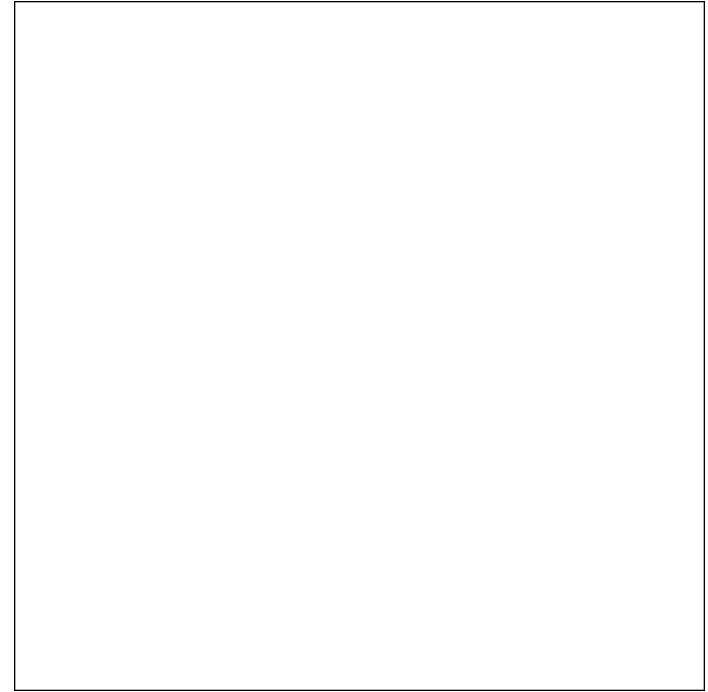

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

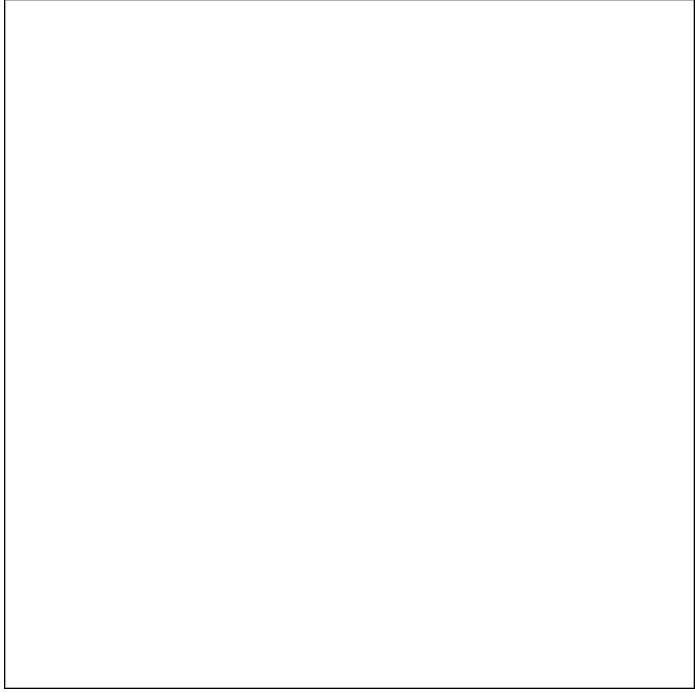

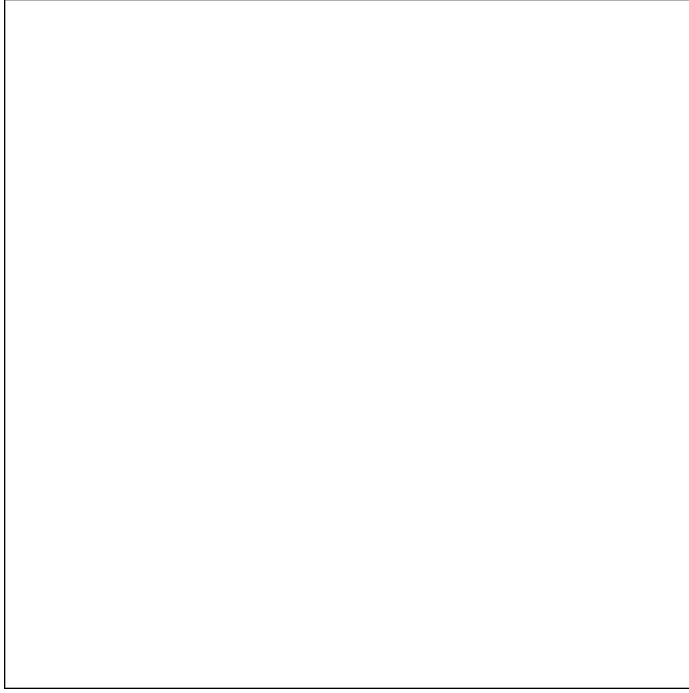
Sakima trăia cu părinții lui și cu sora lui în vârstă de patru ani. Locuiau pe pământul unui om bogat. Coliba lor acoperita cu paie era la capătul unui șir de copaci.

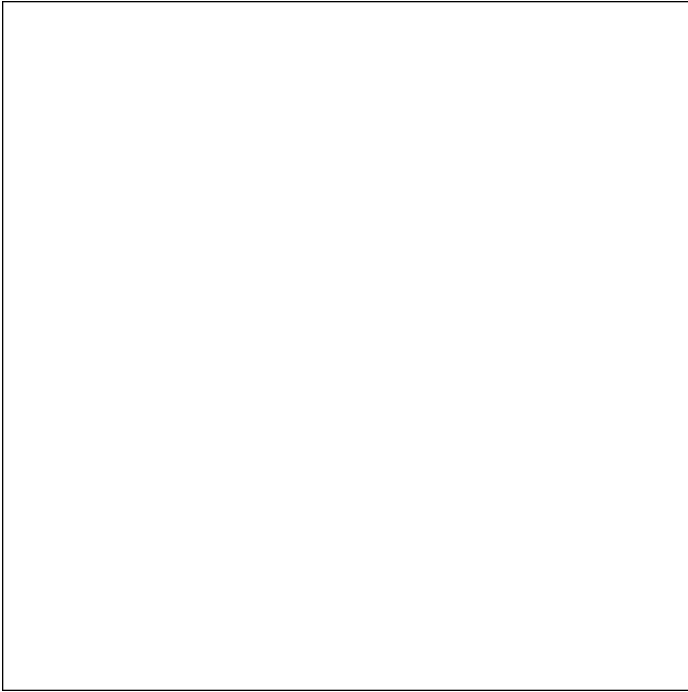
Bogătașul era atât de fericit să-și vadă fiul din nou. El l-a răsplătit pe Sakima pentru că l-a consolat. El a luat pe fiul său și pe Sakima la spital pentru ca Sakima să poată să își recapete vederea.

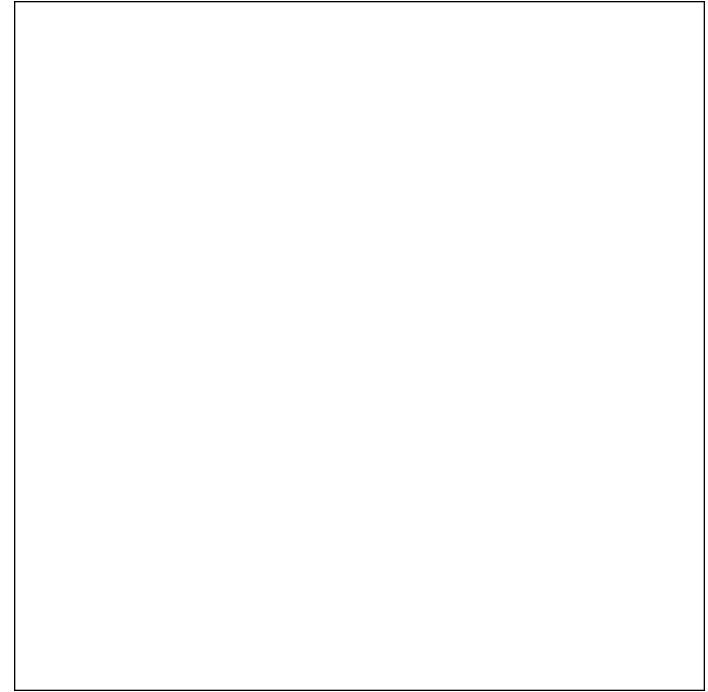
Când Sakima avea trei ani, s-a îmbolnăvit și a orbit. Sakima era un băiat talentat.

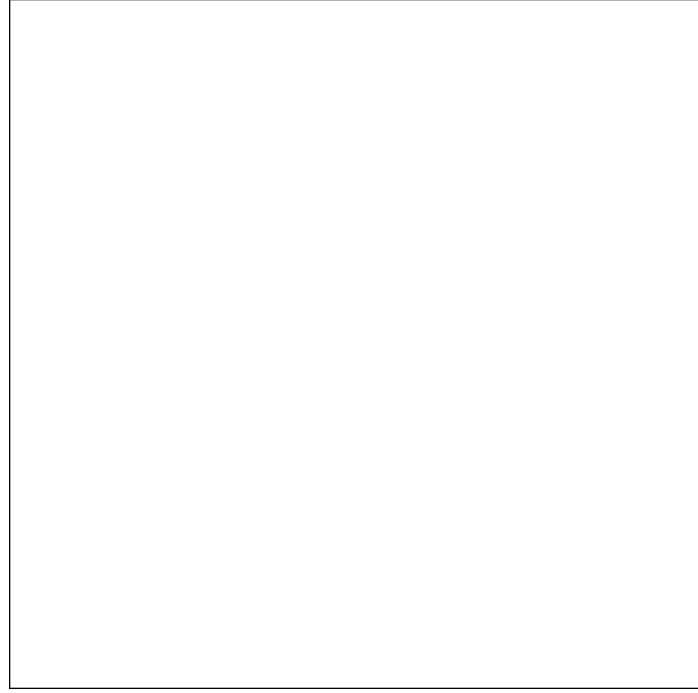
În acel moment, doi oameni au sosit când pe cineva pe o targă. Ei găsiseră pe fiul bogătașului, bătut și lăsat la marginea drumului.

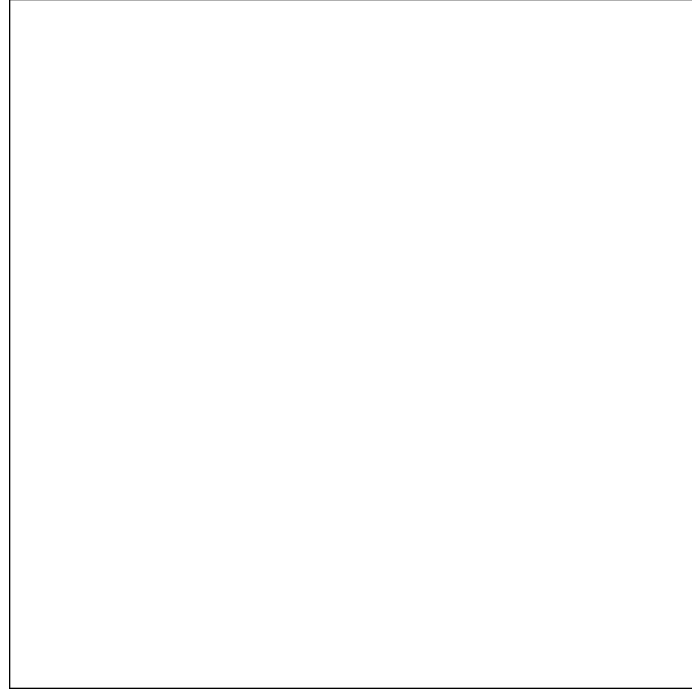
Sakima făcea multe lucruri pe care alți băieți de șase ani nu le făceau. De exemplu, el putea să stea cu membrii vârstnici ai satului și să discute treburi importante.

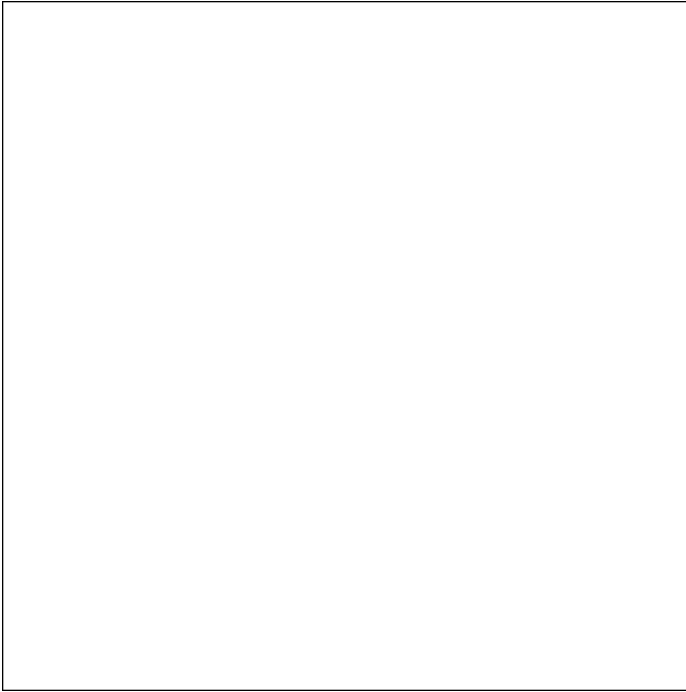
Sakima a terminat cântecul lui și s-a întors să plece. Dar bogătașul a alergat afară și a spus, "Te rog, cântă din nou."

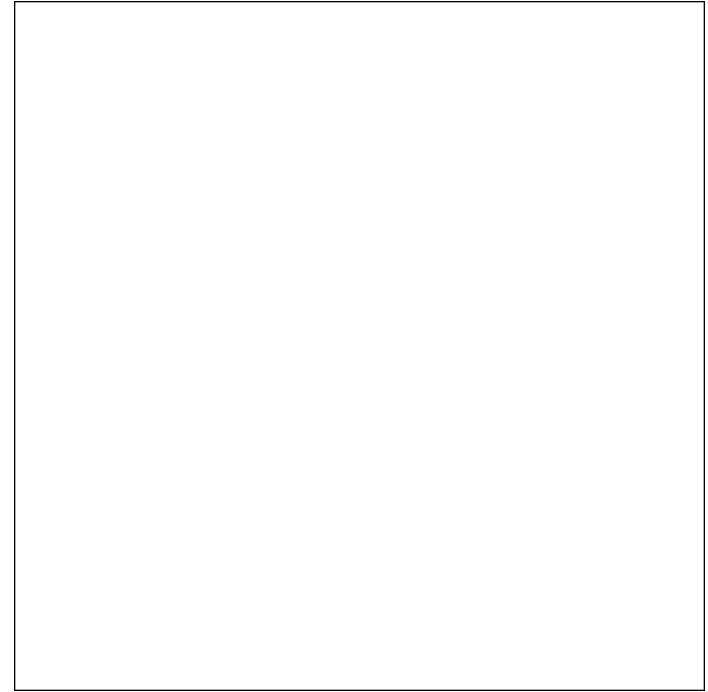
Părinții lui Sakima munceau în casa
bogătaşului. Plecau de acasa
devreme, de dimineata si se
întorceau seara târziu. Sakima
rămănea cu sora lui cea mică.

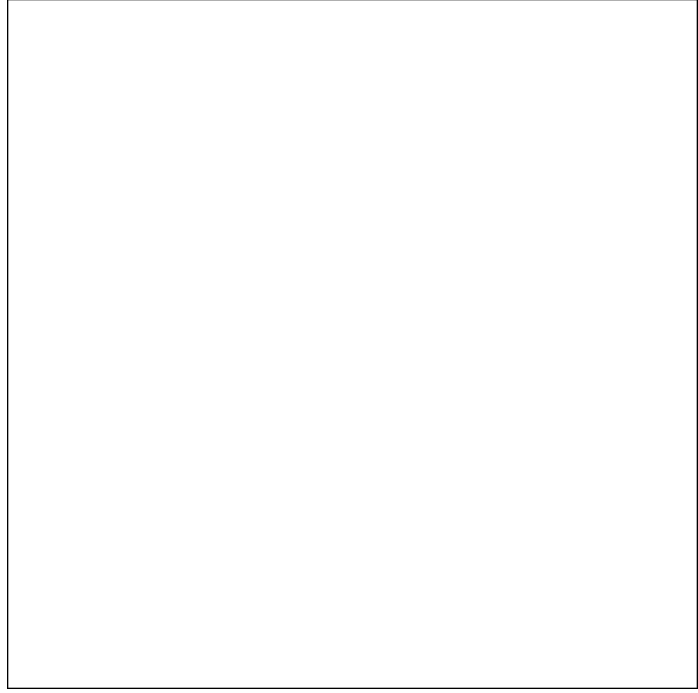
Lucrătorii au oprit ce făceau. Ei au
ascultat cântecul frumos al lui
Sakima. Dar un om a spus, "Nimeni
nu a fost în stare să-l consoleze pe
șef. Baiatul ăsta orb crede că el îl va
consola?"

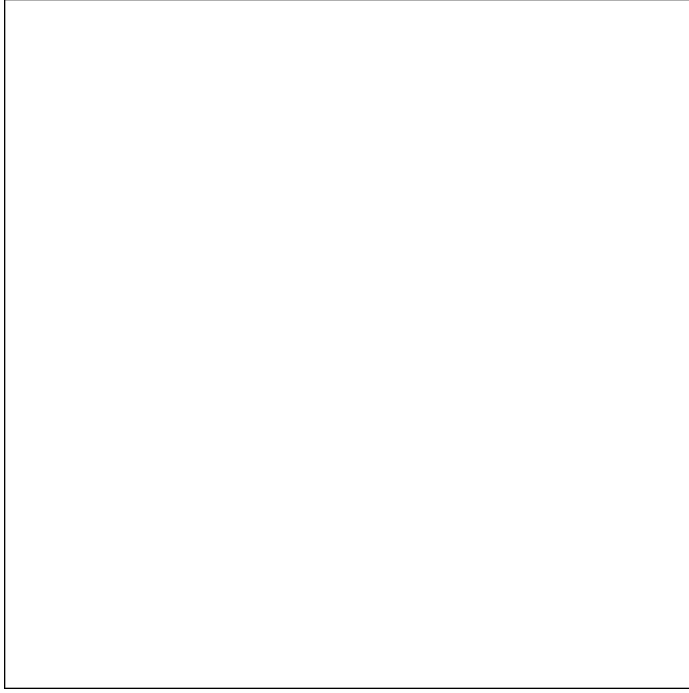
Lui Sakima îi plăcea să cânte
cântece. Într-o zi mama lui l- a
întrebat, “De unde înveți tu
cântecele astea, Sakima?”

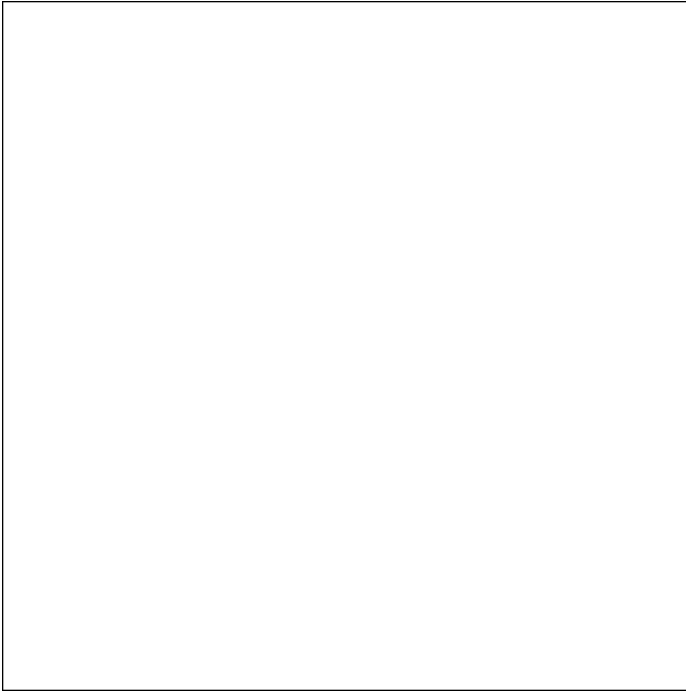
A stat sub o fereastră mare și a
început cântecul lui preferat. Câte
un pic, capul bogătaşului se ivea
prin fereastra cea mare.

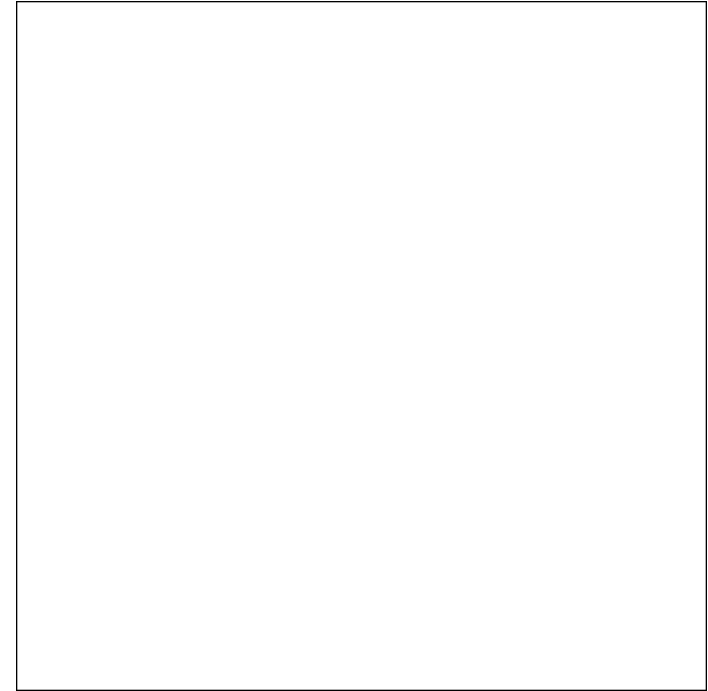
Sakima a răspuns, "Ele doar îmi vin
în minte, mamă. Le aud și apoi
cânt:"

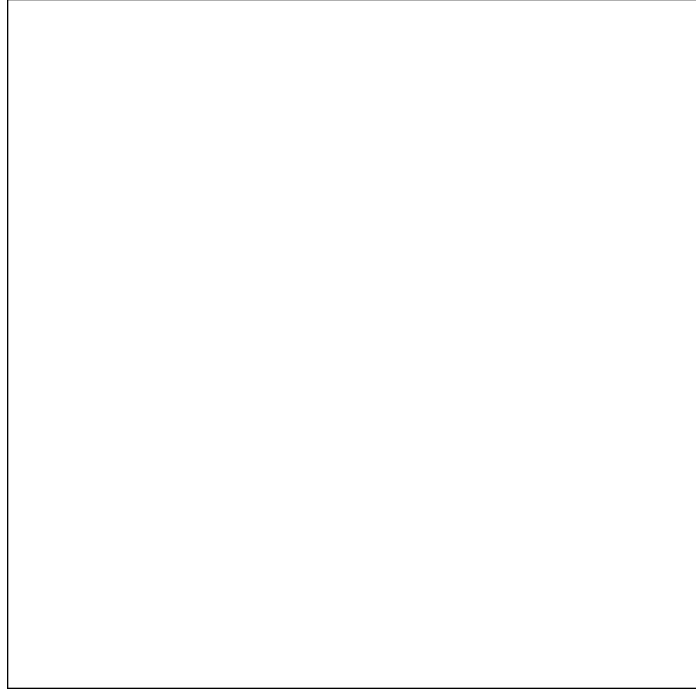
A doua zi, Sakima i-a cerut sorei lui
mici să-l călăuzească la casa
bogătaşului.

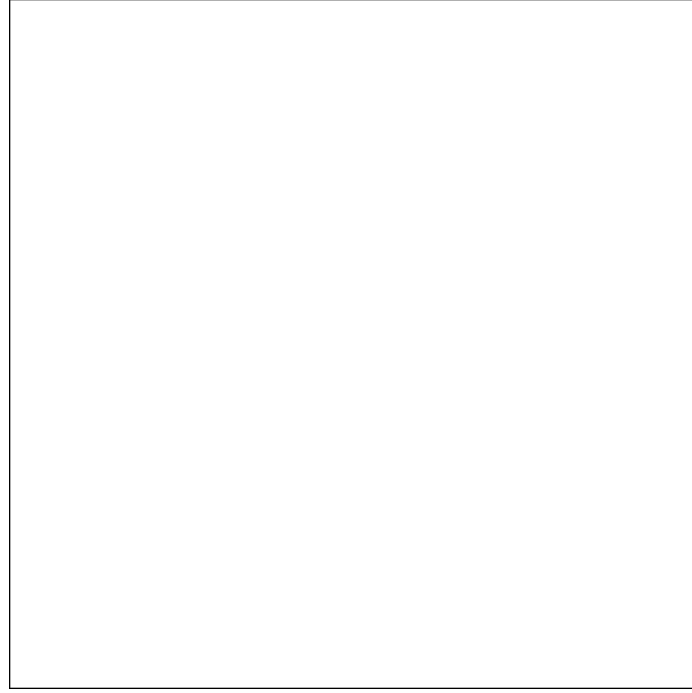
Lui Sakima îi plăcea să-i cânte sorei lui mai mici, mai ales, dacă ei îi era foame. Sora lui îl asculta cântând cântecul lui preferat. Ea se legăna pe tonul liniștitor.

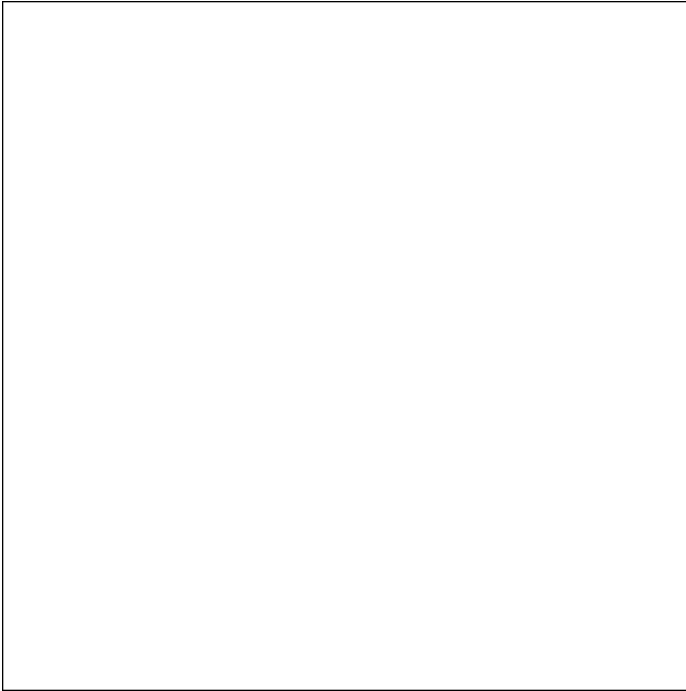
Chiar și așa, Sakima, nu s-a lăsat convins. Sora lui cea mică l-a susținut. Ea a spus, "Cântecele lui Sakima mă alină când sunt flămândă. Îl vor alina și pe bogătaș."

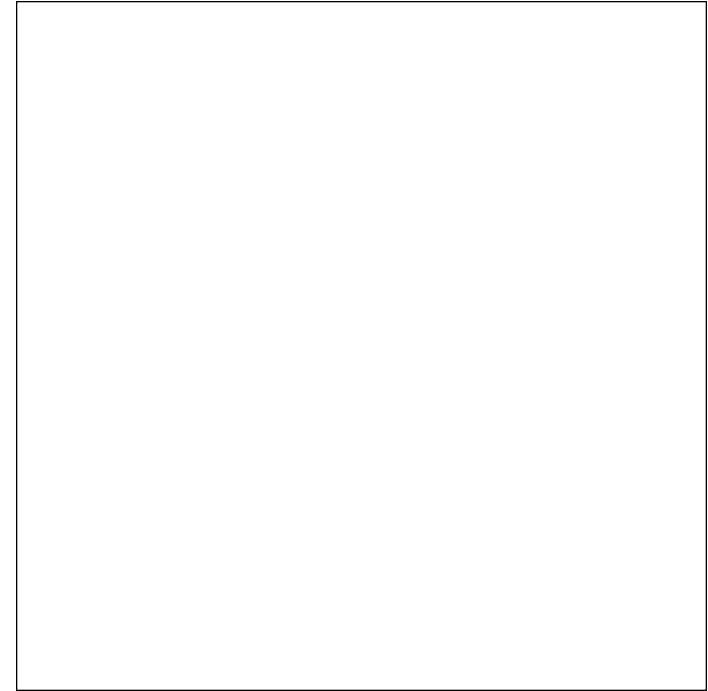
„Sakima, poți să-l cânti iar și iar” se ruga sora lui de el. Sakima accepta și îl cânta din nou și din nou.

„Pot să cânt pentru el. Ar putea să fie fericit din nou,” a spus Sakima părinților lui. Dar părinții nici nu au vrut să audă. „El este foarte bogat. Tu ești doar un băiat orb. Cântecul tău, crezi tu, că îl va ajuta?”

Într-o seară când părinții lui s-au întors acasă, erau foarte tăcuți. Sakima și-a dat seama că ceva era rău.

“Ce e în neregulă, mamă, tată?” a întrebat Sakima. Sakima a aflat că fiul bogătașului dispăruse. Omul era foarte trist și însingurat.